

Našiel sa dôkaz: Ján Budaj, jeden z najliberálnejších ministrov, mal spolupracovať s ŠtB

1. februára 2023 ✚ Krátke správy

Hovorilo sa o tom síce už dlho, ale dôkaz sa našiel v archívoch až teraz. Vyzerá to tak, že Ján Budaj, jeden z najliberálnejších ministrov súčasnej vlády, mal naozaj spolupracovať s komunistickou Štátnou bezpečnosťou. Na základe štúdia materiálov v archívoch to tvrdí český historik Prokop Tomek.

Zdroj: fb Ministerstvo životné prostredia SR

Po takzvanej „Nežnej revolúcii“, bol Budaj jedným z hlavných vodcov hnutia Verejnosť proti násiliu, nečakaný škandál však v tom čase spôsobila informácia z federálneho ministerstva vnútra, že je registrovaný ako spolupracovník ŠtB. Spis, ktorý by to dokazoval, ale k dispozícii nebol, pretože sa stratil. Na základe najnovších dôkazov sa už ale môžeme na celú túto kauzu zrejme pozeráť inak, aj keď samotný minister naďalej všetko popiera..

Pri príprave dokumentárneho seriálu RTVS totiž objavil historik archívny dokument z roku 1979 – teda 10 rokov pred tzv. „Nežnou revolúciou“, ktorý obsahuje Budajov podpis. V správe z júna toho roku sa píše:

„Podpísaný Ján Budaj vyhlasujem, že o veciach, ktoré sa mi objavia v súvislosti s protištátnou činnosťou Tomáša Petřivého a Gabriela Levického zachovám prísnu mlčanlivosť.“

A ďalej:

„Skutočnosti, o ktorých sa dozviem v súvislosti s protispoločenskou činnosťou uvedených osôb, oznámim orgánom Štátnej bezpečnosti, a to písomne alebo ústne.“

Budaj sa teda zaviazal donášať informácie na Petřivého a Levického, ktorí mali jednu vec spoločnú: obaja boli signatármi legendárnej Charty 77 – na rozdiel od Jána Budaja. Tomáš Petřivý, rodák z Bratislavy, bol nádejným umelcom študujúcim na FAMU. Po podpise Charty bol zo štúdia vylúčený, dvakrát sa dostal do väzenia a napokon skončil ako kurič. Pre šikanu v armáde, kam ho presunuli, sa pokúsil o samovraždu. Na stránke litcentrum.sk sa o jeho smrti dočítame:

„Tomáš Petřivý zomrel za záhadných okolností v máji 1986, presný dátum nie je známy, no sú indície, že v jeho smrti mala prsty ŠtB.“

Druhý menovaný chartista, Gabriel Levický, bol tiež nádejným umelcom, no po narastajúcej šikane utiekol za hranice komunistického Československa do USA. Program, v ktorom je Budaj konfrontovaný s nájdeným archívnym dokumentom odvysielala Jednotka v stredu večer o 22:10hod.

Ján Budaj patrí k najliberalnejším ministrom súčasnej vlády. Jeho cieľom je „uhlíkova neutralita“ do roku 2050, čo je politika, ktorá sa snaží radikálne obmedzovať bežných ľudí a podniky v ich zavedenom živote. V praxi to znamená zavádzanie obmedzení na všetko, čo „znečisťuje planétu“ – od ojazdených vozidiel až po možnú povinnosť nahlasovať úradom sliedky na dvore. Náš kolega Branislav Michalka k tomu napísal: *„(Budajova) klimatická zodpovednosť“ je znôškou ideologických fantázií, prepojená so štandardným ľavicovo-liberálnym, marxistickým a neomarxistickým základom.“*

Budaj tiež proaktívne udelil „Cenu ministra životného prostredia“ bi-gender dídžejovi píšucemu pre denník SME. „Bi-gender“ znamená, že sa súčasne považuje za muža aj za ženu (je to biologický muž, mimochodom). Na stránke Ministerstva životného prostredia SR sa k oceneniu píše:

„Matia Lenická, aktivistka a hudobníčka – ... Ocenenie získala za občiansku angažovanosť, osobnú odvahu a obhajobu práv menších. V roku 2015 otvorene zverejnila, že je bi-gender. Pravidelne podporuje práva ľudí s menšinovou sexuálnou orientáciou a rodovou identitou. Ukazuje, že svet je farebný a inakosť nie je problémom, ale obohatením pre všetkých.“

Zdá sa však, že Budaja – aj napriek jeho veľmi „vítaným“ aktivitám – minulosť napokon predsa len dobieha.

MG

Zdroj: Hospodárske noviny, aktuality.sk, Ministerstvo životného prostredia SR, titulný ilustračný obrázok, zdroj – fb Ministerstvo životného prostredia SR

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/jan-budaj-jeden-z-najliberalnejsich-ministrov-mal-spolupracovat-s-stb/>